

Gheorghe Chivu

Radu Zlati

Unul dintre cei mai reprezentativi dascăli sigheteni s-a născut în Dobrogea, în localitatea Chirnogeni (județul Constanța), la 2 decembrie 1912. Orfan de război, a fost sprijinit de Organizația IOVR să urmeze cursurile medii la Constanța, Dorohoi și Galați. Ulterior, se înscrie la Academia de Arte Frumoase din București, urmând secția „Pictură” (clasa Camil Ressu); aici, obține o bursă de studii în Italia. După absolvirea facultății este mobilizat, luptând pe front.

După terminarea războiului, este numit profesor de desen, mai întâi pe perioade mai scurte la București, Medgidia, Oradea, Șimleul Silvaniei; începând din 1948, se stabilește la Sighetu Marmăției, ca profesor al Școlii Normale. Aici, s-a bucurat de stima și prețuirea elevilor și a colegilor. A sprijinit dezvoltarea talentului acolo unde l-a întâlnit, iar acolo unde acesta lipsea, a oferit elevilor acel minim necesar pentru desfășurarea activității la catedră. Realist în domeniul picturii, a oglindit în pânzele sale viața țăranilor maramureșeni, plaiurile acestui colț de țară.

S-a făcut însă remarcat îndeosebi ca poet. Își începe activitatea poetică timpuriu, în paginile revistelor „Lumea”, „Revista Fundațiilor” și „Claviaturi”. În 1946, primește „Premiul scriitorilor needitați”, pentru volumul „Zumba”. După această reușită, urmează o tăcere de 13 ani. După 1957, Gheorghe Chivu revine cu versuri în reviste prestigioase precum: „Tribuna”, „Steaua”, „Familia”, „Tomis”, „Gazeta literară”, „România literară”. Pe lângă participarea la plachete și antologii colective, îi apar volumele de versuri: „Zumba” (1966), „Apocrife” (1969), „Metope” (1972). Membru al „Uniunii Scriitorilor” din România, a condus vreme îndelungată Cenaclul „George Coșbuc” al scriitorilor sigheteni. Tematica istorică și patriotică este prezentă în poemele sale, dar nici filonul liric nu este absent. Dascăl, pictor și poet, Gheorghe Chivu s-a dovedit reprezentativ pentru un anume fel de a fi al intelectualului maramureșean.